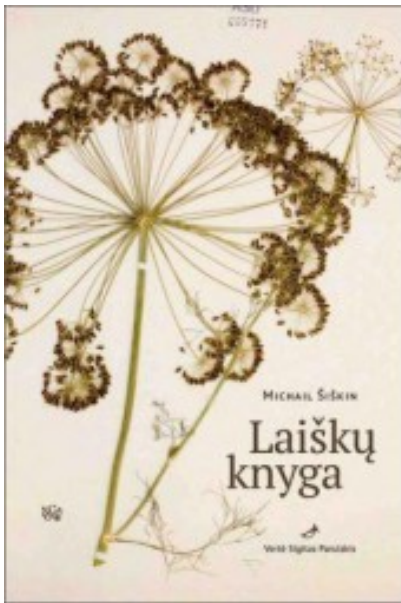

Laiškų knyga

Pradėjau klausyti "Письмовник", labai patinka. Forma paprasta: jis armijoje, ji namuose, vienas kitam rašo ilgus, šiltus laiškus, pasakoja vaikystės įspūdžius, slapčiausius prisiminimus. Bet netikiu šita įžangine idile, kažkas turi būti dramatiško...

[...]

Aš vis dar užkaifavus nuo „Laiškų knygos“, prisidedu prie visų liaupsių. Perspėju: tai nėra lengvas meilės romanas, yra labai niūrių, skausmingų, žiaurių epizodų. Pabaiga netoli, dar neįsivaizduoju, kuo baigsis šis "duetas", bet vieną baigtį beveik įžvelgiu - M. Šiškiną skelbsiu metų atradimu.

[...]

Jaudinanti knyga, joje daug švelnumo, atvirumo. Į klausimą, apie ką knyga, atsakyčiau: apie jausmus, gilius ir amžinus, pakilius ir skausmingus... Kalba labai turtinga, minčių reiškimo stilius lengvas, emocinis krūvis milžiniškas. Turinys suteikia vaizduotei beribės erdvės.

Kaip baigėsi knyga? Ėjau rytą į darbą ir verkiau. Ir džiaugiausi, kad tamsu, vėjuota, kad niekas nemato, o jei pamatys, sakysiu, kad nuo vėjo akys ašaroja...

LLLLL ir dar daugiau pagal Darių Pocevičių.

Rekomenduoju visoms! Labai norėčiau padiskutuoti apie šią knygą.

/klopedija, 2011 gruodis/

Neapmėtykit pomidorais, bet kažko aš neatrandu toje "Laiškų knygoje". Klausausi rusiškai, skaitovas *nūdnas*, pirma meilė graži, bet tik patiems mylintiems... Pabaigsiu vien iš smalsumo, kas gi ten pravirkdė pačią klopediją...

/langana, 2012 sausis/

Nors dar nedaug perskaičiau, bet matau ne vien tik banalią pirmąją meilę, o santykį, kurio metu du žmonės stipriai ir realiai išgyvena dabartį, praeitį ir dar kažką, kas taip lengvai nepagaunama. Meilė - juk irgi tam tikras dvasinis išgyvenimas, kurio metu žmonės žvelgia į save ir aplinkinius tarsi kitokiu kampu, nauju žvilgniu. Kaip kad sakydavo don Chuanas: keičia fiksacijos tašką, ar kažkaip panašiai.

/Darbinga, 2012 sausis/

Pabaigiau ką tik ją klausytis. Vis kažko laukiau, tikėjausi, kad paaiškės, bet kuo toliau, tuo mažiau ėmiau šią knygą suprasti. Norėčiau aptarimo kokio. Ar čia iš tų knygų, kur reikia mėgautis procesu ir nesigilinti?

/langana, 2012 sausis/

Nusivyliau. Jei ne Klopelijos entuziazmas, būčiau tiek daug nesitikėjusi ir skaičiusi tiesiog kaip gražų tekstą. O dabar skaičiau ir visą laiką laukiau kažko tokio. Neradau. Ir dar supratau, kad poros vietų nesupratau. Žodžiu, spalvingas tekstas su nesusipratimu. Pagalvojau, kad man priminė "Žako Dormo žemė ir dangus", bet pastaroji buvo paveikesnė.

/gintarelia, 2012 sausis/